

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6893/2558

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลาโจทก์ นายเจษฎาหรือแซม ดิสระจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 19, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 26, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 76, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 92, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 19 เป็นมาตรการของรัฐที่ต้องการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดไม่ว่าผู้นั้นจะยินยอมเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ก็ตาม โดยศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ติดยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการ ติดยาเสพติดก่อน และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ผู้ใดเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด จากนั้นต้องจัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา 22 โดยคำนึงถึงความหนักเบาของการเสพหรือติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา 23 ซึ่งผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องถูกบังคับให้อยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน ซึ่งอาจขยายหรือลดระยะเวลาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสม ตามมาตรา 25 หากผู้ใดหลบหนีจากการตรวจพิสูจน์หรือหลบหนีออกนอกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ถือว่าผู้นั้นหนีการคุมขังตาม มาตรา 190 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วยตาม มาตรา 29 วรรคหนึ่ง และมีอำนาจลงโทษตามมาตรา 32 ได้อีกด้วย การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 จึงมีวัตถุประสงค์แก้ไขฟื้นฟูผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดทุกคนเพื่อประโยชน์ของสังคมเป็นส่วนรวม พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงต้องดำเนินการตามมาตราดังกล่าวก่อนแล้วคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจึงจะมีสิทธิพิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดข้อเท็จจริงได้ความตามคำวินิจฉัยคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา ที่ 1358/2555 เอกสารท้ายฟ้องว่า คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา เห็นว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่จับกุมในความผิดฐานเสพยาและร่วมกันมียาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย ต่อมาคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา มีคำวินิจฉัยที่ 546/2552 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2552 ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบจิตสังคมบำบัดที่โรงพยาบาลของรัฐเป็นเวลา 4 เดือน ให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรเป็นเวลา 6 เดือน ห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด ยินยอมให้เก็บปัสสาวะเพื่อตรวจหาสารเสพติด และห้ามคบหาสมาคมกับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ซึ่งในระหว่างฟื้นฟู ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ขาดรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และได้พักอาศัยตามที่อยู่ที่แจ้งไว้ ต่อมาคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ผู้ติดยาเสพติด มีคำสั่งที่ 73/2555 ลงวันที่ 5 มกราคม 2555 ให้ขยายระยะเวลาต่อไปอีกเป็นเวลา 4 เดือน แต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการบำบัด คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา จึงมีคำสั่งที่ 1232/2555 ลงวันที่ 17 เมษายน 2555 พิจารณาผลการฟื้นฟูยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เห็นสมควรแจ้งให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีต่อไป แม้คำสั่งที่ 1232/2555 จะเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลาก็ตาม แต่เมื่อมาตรา 32 บัญญัติให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ เพื่อประกอบการดำเนินคดีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เมื่อผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครบถ้วนตามกำหนดเวลาแล้วแต่ผลการฟื้นฟูยังไม่เป็นที่พอใจ ดังนี้ เมื่อได้ตัวจำเลยมาหลังจากที่จำเลยไม่มารายงานตัวเพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่ 546/2552 และคำสั่งที่ 73/2555 ของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีหน้าที่นำตัวจำเลยกลับไปบำบัดแก้ไขตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้ครบถ้วนตามมาตรา 25 ก่อน เมื่อคำสั่งของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ 1232/2555 ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวข้างต้น ถือไม่ได้ว่าจำเลยอยู่ระหว่างดำเนินคดีอื่นที่มีโทษจำคุกตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 การที่โจทก์นำตัวจำเลยมาฟ้องคดีนี้จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 26, 57, 76, 92, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 นับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1940/2555 ของศาลชั้นต้น และริบภัยคุกคาม หมายไม่ผิดใช้หนักโทษ และบ่อนักโทษของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 26 วรรคหนึ่ง, 57, 76 วรรคหนึ่ง, 92 วรรคหนึ่งการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 4 เดือน ฐานเสพกัญชา จำคุก 2 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน ยกคำขอให้นับโทษต่อ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 19 เป็นมาตรการของรัฐที่ต้องการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดไม่ว่าผู้นั้นจะยินยอมเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ก็ตาม โดยศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ติดยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดก่อน และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ผู้ใดเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด จากนั้นต้องจัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา 22 โดยคำนึงถึงความหนักเบาของการเสพหรือติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา 23 ซึ่งผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องถูกบังคับให้อยู่

รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน ซึ่งอาจขยายหรือลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสมตามมาตรา 25 หากผู้ใดหลบหนีจากการตรวจพิสูจน์หรือหลบหนีออกนอกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ถือว่าผู้นั้นหนีการคุมขังตามมาตรา 190 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วยตามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง และมีอำนาจลงโทษตามมาตรา 32 ได้อีกด้วย การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 จึงมีวัตถุประสงค์แก้ไขฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดทุกคนเพื่อประโยชน์ของสังคมเป็นส่วนรวม พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงต้องดำเนินการตามมาตราดังกล่าวก่อนแล้วคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจึงจะมีสิทธิพิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ข้อเท็จจริงได้ความตามคำวินิจฉัยคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา ที่ 1358/2555 เอกสารท้ายฟ้องว่า คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา เห็นว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เคยถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่จับกุมในความผิดฐานเสพยาและร่วมกันมีเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย ต่อมาคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา มีคำวินิจฉัยที่ 546/2552 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2552 ให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบจิตสังคมบำบัดที่โรงพยาบาลของรัฐ เป็นเวลา 4 เดือน ให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร เป็นเวลา 6 เดือน ห้ามเกี่ยวข้องกับเสพยาเสพติดให้โทษทุกชนิด ยินยอมให้เก็บปัสสาวะเพื่อตรวจหาสารเสพติด และห้ามคบหาสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับเสพยาเสพติดให้โทษ ซึ่งในระหว่างฟื้นฟู ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ขาดรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และไม่ได้พักอาศัยตามที่อยู่ที่แจ้งไว้ ต่อมาคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีคำสั่งที่ 73/2555 ลงวันที่ 5 มกราคม 2555 ให้ขยายระยะเวลาต่อไปอีกเป็นเวลา 4 เดือน แต่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการบำบัด คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา จึงมีคำสั่งที่ 1232/2555 ลงวันที่ 17 เมษายน 2555 พิจารณาผลการฟื้นฟูยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เห็นสมควรแจ้งให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีต่อไป แม้คำสั่งที่ 1232/2555 จะเป็นดุลพินิจของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสงขลา ก็ตาม แต่เมื่อมาตรา 32 บัญญัติให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อประกอบการดำเนินคดีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เมื่อผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครบถ้วนตามกำหนดเวลาแล้ว แต่ผลการฟื้นฟูยังไม่เป็นที่พอใจ ดังนี้ เมื่อได้ตัวจำเลยมาหลังจากที่จำเลยไม่มารายงานตัวเพื่อปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่ 546/2552 และคำสั่งที่ 73/2555 ของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีหน้าที่นำตัวจำเลยกลับไปบำบัดแก้ไขตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้ครบถ้วนตามมาตรา 25 ก่อน เมื่อคำสั่งของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ 1232/2555 ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวข้างต้น ถือไม่ได้ว่าจำเลยอยู่ระหว่างดำเนินคดีอื่นที่มีโทษจำคุกตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 การที่โจทก์นำตัวจำเลยมาฟ้องคดีนี้จึงเป็นการไม่ชอบ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์

ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

อดีศักดิ์ ปัตรวลี · ทวีศักดิ์ ทองภักดี · เฉลิมศักดิ์ ภัทรสมันต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6893/2558>